

III.

Almindelige Bestemmelser.

§ 20.

Dersom en Majoratsbesidder paa en af de tvende i denne Lov hjemlede Maader har ladet sig det til Majoratet hørende Bøndergods ganske eller tildeels overdrage til Eiendom, forblive Bestemmelserne i Loven af 21de Juni 1854 om, at det til et Majorat hørende Bøndergods, saalænge det er bortfæstet, kun kan afhændes til Fæsterne eller med disses Samtykke til deres Livsarvinger, Svigerbørn eller Stifbørn, i Kraft med Hensyn til det Majoratsbesidderen til Eiendom overdragne Bøndergods. Foraaavdt der i Erektionsbrevene eller andre gyldige For skrifter for Majoratet findes Bestemmelser til særlig Gunst for Godssets Bønder, maa det derhos paases, at der træffes Overenskomst med disse om, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes i saa Henseende. Kan en Forening herom ikke opnaas, fastsætter Justitsministeren, hvilket Bederlag der bliver at tilstaa dem derfor. Ved indtrædende Fæstledighed blive de fæstepligtige Gaarde, dersom den tidligere Fæster efterlader sig Livsarvinger, Svigerbørn eller Stifbørn, og Eieren ikke inden 6 Maaneder fra Fæstets Ophør kan blive enig med Nogen af disse om Salget af Gaarden, at stille til offentlig Auktion, og tilfalder da en Sjerdedel af Kjøbesummen Statskassen. Fæstetvungen paa de saaledes bortsolgte Gaarde bortfalder, naar 20 Aar efter Salget ere forløbne. Forinden Auktionsffjødets Udstedelse maa Sælgeren indbetale den Statskassen tilfaldende Andel kontant, eller ogsaa godtgjøre, at Kjøberen overtager dens Berigtigelse og derfor udsteder en Forskrivning til Statskassen paa ustemplet Papir, affattet som Obligationer for Umyndiges Midler, og hvorved der gives Statskassen 1ste Prioritets Panteret i den solgte Gaard næstefter saadanne Hæftelser, der hvile paa Eiendommen saaledes, at de i Tilfælde af Eierliste uden særlig Vedtagelse gaa over paa den nye Eier. Det Beløb, der ifølge ovenstaaende Bestemmelse indbetales i Statskassen, bliver at anvende efter Regler, som nærmere bestemmes ved Lov, til Foranstaltninger til Bøndealmuens Lær, hvortil bliver at regne, hvor Omstændighederne dertil give Anledning, Hjælp til Fæsterens Efterladte paa de Gaarde, der ere bortsolgte til Fremmede, eller som i Henhold til § 2 i Lov af 19de Februar 1861 ere udtagne eller udtages af Majoratsbesidderen til hans frie Naadighed, sigtende til at lette dem Muligheden af ved Eie eller Fæste at komme i Besiddelse af andet Jordbrug.

Forpligtelsen til ved Fæstledighed at bortselge de fæstepligtige Gaarde bortfalder dog, dersom Majoratsbesidderen ved Overtagelsen af Bøndergodset udsteder og lader ihinglæse en Deklaration, hvorved han forpligter sig til at sælge de fæstepligtige Gaarde paa Bilkaar, der fastsættes i en af Justitsministeriet og Indenrigsministeriet godkjendt; Prisen for hver enkelt Gaard angivende Salgsplan, til de daværende eller efterfølgende Fæstere eller med vedkommende Fæsters Samtykke til Fæsterens Børn, Svigerbørn eller Stifbørn. — I denne Salgsplan bliver der for et Tidsrum af 10 Aar ad Gangen at fastsætte et Maximum for Kjøbesummen og nærmere Bestemmelser om, hvor stor en Del af Kjøbesummen der skal indbetales kontant, og hvorledes Resten skal forrentes og afdrages.

§ 21.

De ved Majoratens Overgang til fri Eiendom paa de i denne Lov omhandlede Maader foranledigede Udgifter, saasom til Proklamata og særlige Indkaldelser til de Successionsberettigede, Diæter og Reiseomkostninger til Amtmanden og Taxationsmændene og disses Udgifter til Porto og Budsendelse, udredes af vedkommende Majoratsbesidder, hvad enten Overdragelsen til ham af de paagældende Eiendomme finder Sted eller ikke. Vedkommende Amt-